

Afviklingen af tolden, oprindelsesreglerne m. v.

Ifølge artikel 3 skal told og tilsvarende afgifter på varer fra sammenslutningens område, bortset fra finanstold anmeldt i overensstemmelse med artikel 6, nedsættes og endeligt afskaffes i løbet af perioden indtil udgangen af 1969. Den første nedsættelse, der er på 20 pct., skal finde sted 1. juli 1960. Afviklingen finder derpå sted i trin på 10 pct. hver, indtil 1. januar 1965 med 18 måneders mellemrum og derefter med 12 måneders mellemrum. Dette afviklingstempo svarer til det af de Seks fastsatte. Den enkelte medlemsstat har imidlertid adgang til at afvikle tolden i et hurtigere tempo, og for at kunne følge de Seks, hvis disse skulle fremskynde toldafviklingen, er der indføjet en bestemmelse om, at rådet kan træffe beslutning om en hurtigere afvikling.

Af tillæg G fremgår, at Portugal er indrømmet en særstilling, idet toldafviklingen for varer, der fremstilles i Portugal, og som ikke er særligt undtagne — undtagne er bl. a. varer, der produceres i Portugal, og hvoraf over 15 pct. af produktionen eksporteres — kan strække sig over 15-20 år, ligesom Portugal indtil 1. juli 1972 kan forhøje eller indføre toldbeskyttelse af hensyn til den portugisiske industris udvikling.

Den basistold, der danner udgangspunktet for medlemsstaternes toldnedsættelser, er som hovedregel den pr. 1. januar 1960 faktisk anvendte told; men tillæg A fastsætter visse undtagelser herfra. For Danmarks vedkommende skal basistolden af hensyn til den stedfindende toldlovsrevision være den pr. 1. marts 1960 anvendte told, og for visse varegrupper er også Norge og Storbritannien indrømmet en særstilling. Herudover indeholder tillægget visse regler for genindførelse af told, der er midlertidigt suspenderet eller nedsat den 1. januar 1960.

De regler, som afgør hvilke varer, der skal drage fordel af toldafviklingen, er indeholdt i artikel 4. En vare er således berettiget til områdetoldbehandling, såfremt den er fremstillet inden for området enten fuldt ud eller gennem én indenfor området udført bestemt fremstillingsproces (procesreglen), eller således at værdien af de materialer, der er indført fra tredjelande og anvendt ved fremstillingen, ikke overstiger 50 pct. (procentreglen).

De varer, på hvilke procesreglen kan anvendes, er opregnet i to lister i tillæg B. Den første liste omfatter de tilfælde, hvor importøren foruden procesreglen også kan påberåbe sig procentreglen; den anden liste, der hovedsageligt vedrører tekstiler og beklædning, omfatter derimod de tilfælde, hvor

kun procesreglen kan anvendes. En tredje liste — råvarelisten — opregner varer, der, når de anvendes som materialer i en inden for området udført fremstillingsproces, skal betragtes som hidrørende fra området, uanset om de måtte være importeret til området udefra. Tillæg B til konventionen indeholder i øvrigt de nærmere regler, der er nødvendige for administrationen og gennemførelsen af oprindelsesreglerne.

Rådet kan med enstemmighed ændre såvel artikel 4 som tillæg B og skal fra tid til anden overveje, om oprindelsesreglerne kan gøres enklere og mere liberale. Den enkelte medlemsstat kan anvende mere liberale oprindelsesregler end foreskrevet, blot dette sker på ikke-diskriminatorisk basis.

Da sammenslutningen er et frihandelsområde, hvis enkelte medlemmer har indbyrdes afvigende toldsats for tredjelande, kan den situation opstå, at indførslen til en medlemsstat af færdigvarer, der er berettiget til områdetoldbehandling, stiger så stærkt som følge af toldafviklingen inden for området og som følge af, at importlandet har væsentlig højere told end eksportlandet på råvarer eller halvfabrikata, anvendt ved færdigvarens produktion, at den alvorligt skader importlandets virksomheder. En sådan situation betegnes som en fordrejning af handelen og er omhandlet i artikel 5, som pålægger rådet at holde spørgsmålet om fordrejning af handelen og årsagerne hertil under opsyn og at træffe sådanne beslutninger, især om ændring af oprindelsesreglerne, som måtte være nødvendige.

I tilfælde af en fordrejning af handelen af særlig presserende karakter kan sagen indbringes for rådet, som så hurtigt som muligt — i almindelighed inden 1 måned — skal træffe en beslutning. Rådet kan ved flertalsbeslutning tillade tidsbegrænsede beskyttelsesforanstaltninger.

Endelig pålægges det medlemsstaterne ved overvejelser om toldnedsættelse på varer, der ikke er berettiget til områdetoldbehandling, at give rådet meddelelse herom og at tage hensyn til det ønskelige i at undgå deraf følgende fordrejninger af handelen.

En medlemsstat, der finder, at handelen i sådanne tilfælde udsættes for fordrejning, kan indbringe sagen for rådet i overensstemmelse med den i artikel 31 indeholdte rådslagnings- og klageprocedure.

Den beskyttelse, som en finanstold — uanset at den hovedsageligt tjener som indtægtskilde for staten — kan indebære, skal i henhold til artikel 6 fjernes enten senest pr. 1. januar 1965 eller gradvist i overensstemmelse med de almindelige regler for toldafviklingen; den eventuelle beskyttelse, som